

РЕШЕНИЕ

№ 2198

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **951** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. К. З. – [населено място], [улица], чрез адв. Р .З. от САК, срещу Решение № 20238787 от 29.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 10530/2020 г. от СРС,НО, 129-ти състав.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш серия К № 3563387 на СДВР, с който на касатора за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лв., на основание чл.189, ал.4, във вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно. Издаденият електронен фиш е на лице, което не е реален собственик на моторното превозно средство. Разрешената скорост в този пътен участък е 80 км/ч, а не 50 км/ч. Не е доказано, че от мястото на поставяне на мобилното техническо средство то може да извърши коректно заснемане. Неправилно е тълкувана разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП. По делото са представени писмени бележки.

Ответникът - редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното

решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства. Установено е, че на 29.04.2020 г., в 16,56 ч. система за видеоконтрол тип ARH CAM S1 заснела в [населено място] мотоциклет „Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] движещ се по [улица]в посока от [улица]към [улица]с 92 км/ч при максимално разрешена скорост от 50 км/ч. Собственик на превозното средство е [фирма], а ползвател - Б. К. З.. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касаторката.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че в процесния пътен участък разрешената скорост е до 80 км/ч. Тази част от пътя е част от уличната мрежа в населено място, за където важи правилото на чл.21, ал.1 ЗДвП и не се представиха доказателства за въведени други ограничения за позволената максимална скорост.

Неоснователно е и оплакването за липса на пълна фактическа обстановка. Такава се изисква при издаването на наказателно постановление, но законодателят не е въвел пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП /, нито във връзка с процедурата по съставянето им. ЕФ е бил издаден по образеца, утвърден от министъра на вътрешните работи със заповед № 81213-931 от 30.08.2016 г. съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изречение трето от ЗДвП и отговаря на императивните изисквания на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП.

Настоящата инстанция намира за неоснователен и довода за неправилно квалифициране на нарушителя. Действително от приложената на л.12 от делото справка се установява, че собственик на процесното МПС е [фирма], но от същото доказателство е видно, че касаторката е ползвател на въпросния мотоциклет. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Разпоредбата ясно посочва, че субект на нарушението може да бъде както собственика на МПС, така и лицето, на което автомобилът е предоставен - ползвателят. След като ЕФ е издаден на ползвателя не е налице нарушение на закона.

Неоснователно е оплакването в писмените бележки на касаторката, че неправилно е определено мястото на извършване на нарушението, тъй като посоченият в ЕФ [улица]никъде не се пресича с [улица]. В процесния ЕФ обаче изрично е записано, че движението на мотоциклета е от [улица]към [улица]и никъде не се споменава [улица].

Настоящата инстанция намира за неоснователен и довода за нарушение на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като при заснемане с мобилни АТТС не следва да се издава електронен фиш. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП регламентира, че "при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение", а в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е дадена легалната дефиниция на автоматизираните технически средства и системи, съгласно която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Изключение от правилото е предвидено в чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, но то касае само случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение, тъй като в този случай се налага въвеждането на допълнителни данни към тези на АТСС. Посоченото изключение само потвърждава правилото. Следователно, при новата редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП /ДВ,бр.54/2017 г./ електронни фишове се издават не само от стационарно позиционирани АТСС, но и от мобилни такива, които са преносими, но са в стационарен режим на измерване и снимане на нарушенията.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение 20238787 от 29.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 10530/2020 г. от СРС,НО, 129-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :